

DOPISY - "DOSPÄŠLÄ%o DÄŠTI?"

StÄ™eda, 17 zÄ™Ä™Ä™-2008

Je to stále stejné... NapÄ™ed láska veliká, pak to ještÄ™ jakÄ¾ takÄ¾ klape, a nakonec si jdou na nervy tak, Ä¾e to je a neúnosný. A není to jen nedostatek tolerance... Je v tom i kus sobectví, neochota zmÄ™nit i sebe sama. A pak to vábivé laškování, láskování, s kýmkoli, kdykoli, bezohlednÄ™. Ano, jeden z partnerÄ™ se stává "démonem", druhý "rohoÄ¾kou". Mnohdy i bez nÄ™jakého svého velkého pÄ™inÄ™ní.

VÄ™inou to bývá tak, Ä¾e si ona vyhlídne nÄ™jakou tu KZO*/ , muÄ¾e, který jí umí okouzlit (a pÄ™edevšín který ví, jak správnÄ™ mluvit, jednat, aby se to Ä¾enám líbilo, aby mÄ™l u nich poÄ¾adovaný úspÄ™ch ... Sama se také snaÄ¾í, se zalíbila jemu. A pak, kdyÄ¾ "pámbu dopustí, sekyra spustí", neplánovaná svatba i kÄ™tiny jsou za námi, nastanou všední dny, které zklamou oba zúastnÄ™né. On není tím, kterého by ona chtěla, a ani ona uÄ¾ není ta milá, vábivá pÄ™vabka, ale jen unavená maminka... NÄ™kdy si to jen pomyslí, nÄ™kdy to i Ä™íkám: "kdyÄ¾ sis vybrala dívkaÄ™ poletuchu, kdyÄ¾ sis nevybrala hodného úÄ™etního, tak teÄ™ neplaÄ™." Je sice pravda, Ä¾e i toho nejvÄ™tšího záletníka nakonec nÄ™která zvládne, ale málokdy to bývá ona uplakaná, usouÄ¾ená vyÄ™ítalka. Je mi z toho smutno... Moje dobÄ™e mínÄ™né rady pak vÄ™inou naráÄ¾ejí na bariéru slov: "KdyÄ¾ já tohle nedokáÄ¾u, to já nezvládnu, já na to nemám.... Ach jo, zase mi ruply nervy, já jsem to nezvládla, to prostÄ™ nejde ... Ale proÄ™ to dÄ™lá? Copak nechápe, jak já se trápím? ProÄ™ mÄ™ nemá rád?" atd. atd. Pak chápu, jak mohlo vzniknout úsloví o hrachu, házeném na zeÄ™... */ (KZO = kriminálnÄ™ zavadovou osobu) Berte to jako nadsázku, prosím :-))

Víš, kudlanko, kdyÄ¾ jsem si kdysi Ä™íkávala: "To by si tak na mÄ™ mohl nÄ™jaký chlap zkusit". No, spadla jsem do rovnýma nohama a vinu pÄ™ikládám mojí zamilovanosti - kdyÄ¾ ptáÄ™ka chytají... Dnes máme pomalu dvouletou dcerušku, která je chudák pÄ™ítomná našim hádkám. A Ä¾e mÄ™ manÄ¾el nešetÄ™í a lítají sprostá slova? To mu vÄ™bec nevadí.

A tak Ä¾iju stále ve strachu, staÄ¾ený Ä¾aludek - obavy uÄ¾ s jeho pÄ™íchodem domÄ™ z práce, co kdyÄ¾ nebude nÄ™co v lednici -nÄ™co tÄ™eba jen v jiném patÄ™e, nebo co kdyÄ¾ mu nebude chutnat to, co jedl tisíckrát pÄ™ed tím a nebylo námite. Je toho samozÄ™ejmÄ™ mnohem více. Obdivuju a mám ráda takový typ Ä¾enských, jako je Alena puntíková - ta energie! MÄ™ uÄ¾ dávno došla, asi tím, jak se musím poÄ™ád bránit, ale - kdyÄ¾ nÄ™jak se bráním poÄ™ád. Delší dobu zvaÄ¾uju rozvod, ale nemám kam jít a bojím se, Ä¾e mi vezme malou. Nemáte nÄ™kdo PROSÍM zkušenost s tím, jak se odchází z domu s dítětem? Myslím - aby vás nezaÄ¾aloval za únos dítěte - tÄ™eba? Ráda bych to mÄ™la pojištÄ™r nechci o svou holÄ™iÄ™ku pÄ™ijít! Poradíte? Teja

Ä¾ je mi z takových dopisÄ™ smutno... Jak poradit? Je mi líto obou holek... ach jo...

d@niela